

френско хоро?“ — „Ви дѣлъ сѣмъ. Мѣже я жени са вѣртатъ два по два насамъ-нататакъ.“ — „Е, ако си видѣлъ, то знаешъ, че когато тие играять, то са вѣртатъ около себѣ си; а въ това сѣщо време тие припкатъ и по стаята. Видишъ ли сега, че човѣкъ може да работи двѣ работи?“ — „Ехъ, да го земе дяволтъ? И наистина, сичкото това е така! Хайде да земеме и другъ примѣръ: ако ти завъртишъ нѣкоя препеляшка или нѣкой орѣхъ, то тие са вѣртатъ и около себѣ си и по стаята припкатъ.“ — „Така е зеръ! На, земи ти една свѣщъ, тури я на одарѣтъ по срѣдъ стаята, и пека около тая свѣщъ играять френско хоро или да са тѣркаля твоеятъ орѣхъ. Ето ти тебе слѣнце и земя. Слѣнцето, като свѣщъта, ще да стои на едно мѣсто; а земята, като орѣхътъ, ще да са вѣрти около него; а въ това сѣщо време той ще да са вѣрти и около себѣ си. А когато тя (земята) са вѣрти и около себѣ си, то ще да обѣрща камъ слѣнцето ту едната своя страна, ту другата, и отъ това ще да става день и нощъ.“ — „Така е, така е, така е! Сичкото това е така, както ми го вие разказахте! Когато играять френско хоро, то ту мѣжътъ обѣрне гърбътъ си камъ срѣдата на стаята, ту жената, и това са повторява до тогава, дорде тие не обиколатъ сичката стая. И така, у тѣхъ, ако са завъртатъ двацетъ пѣти около себѣ си, ще бѣдатъ двацетъ дни и двацетъ нощи, дорде тие преминатъ отъ единътъ жгаль на стаята до другиятъ, т. е. дорде направатъ година.“ — „Това е така! Така сѣщо и земята, дорде тя обиколи слѣнцето, то